

РЕШЕНИЕ

№ 8118

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13
състав,** в публично заседание на 08.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10974** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Жалбоподателят [фирма],[ЕИК],със седалище [населено място],тържище С. Б., [улица], ,представявано от Р. М. чрез адв.И. Д. оспорва Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/07,05.2012 г., издаден от Н. В. К. , главен инспектор по приходи в ТД на НАП – С.-СДО , потвърден изцяло от директора на дирекция О. при ЦУ на НАП с решение № 1875/ 02.08.2012 г. в частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 353 196,50 лв., ведно с дължимите за забава лихви в размер на 408 344,89 лв. за данъчни периоди от 01.04.2010 г. до 31.12.2010 г. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма], както и определения корпоративен данък за 2009 г. в размер на 435 116,26 лв., ведно с дължимите за забава лихви в размер на 27 735,09 лв.В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран.Твърди ,че в рамките на производството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила ,а също и нарушения на материалния закон. Искането до съда е за постановяване отмяна на ревизионния акт.Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – гр. С., редовно призован се представлява от юриск.К. ,като моли съда да отхвърли жалбата и да присъди юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител и не взима становище по

жалбата.

От фактическа страна се установява:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1100114/15.03.2011 г., изменена със ЗВР № 1100259/24.06.2011 г., изменена със ЗВР № 1100296/ 14.07.2011 г., издадени от Т. Т. В., на длъжност началник отдел „Контрол”, дирекция „СДО” при ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода от 01.04.2010 г. до 31.12.2010 г. и по Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ за периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2009 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1100114/23.02.2012 г. Ревизираното лице не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и не е подало писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/07.05.2012 г., издаден от Н. В. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган /З./ № К 1100296/ 23.02.2012 г., издадена от органа възложил ревизията. Компетентността на органа, издал ЗВР и на З. произтича от Заповед № РД-01-131/22.03.2007 г.

С цел изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за правилното определяне на задълженията в хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, като на основание чл. 37, ал. 2 и 3 и чл. 53 от ДОПК на дружеството са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. № 2553-00-1042/ 25.03.2011 г. и № 2553-00-1427/18.04.2011 г., с които са изискани всички първични и вторични счетоводни документи за ревизирания период, документи, удостоверяващи разплащанията, справка за наличните Д., декларация за дейността през ревизиращия период, договори, съдебни решения, документи, удостоверяващи произхода на паричните средства, с които е осъществявана дейността през ревизирания период, свидетелство за регистрация на ЕКАФП, информация за банкови сметки, справка за осъществен ВОД и В., оборотни ведомости, складови разписки; договори с клиенти и такива за наети обекти, скици на имотите, нотариални актове и др. В отговор на връчените искания от ревизираното дружество са представени писмени обяснения и документи под описи, подробно посочени в РД.

Констатирано е, че за ревизирания период основната дейност на дружеството е търговия със селскостопански машини и инвентар, търговия с резервни части за селскостопански машини, ремонт и сервизно обслужване на селскостопански машини. [фирма] е основен дистрибутор за България на: GNH – водещ световен производител на трактори и комбайни С., KVERNELAND G. – производител на прикачен инвентар за трактори, VADERSTAD - производител на прикачен инвентар за трактори, TECNOMA- производител на пръскачки, SALFORD - производител на прикачен инвентар за трактори. За ревизирания период дружеството е декларирано, че е осъществявало дейността си в следните обекти: [населено място], тържище „С. Б.”, [улица], административна сграда „Р.”; [населено място], кв.В., [улица], машинен двор; [населено място], ул. „ген.Майор С. П.” № 1; [населено място], [улица]; [населено място], [улица]; [населено място], Агро Бизнес Център, [улица]; [населено място] бряг, [улица], бул.Д., вх.Б, ап.З; [населено място], бившия завод за резервни части; [населено място], [улица].

Във връзка с упражнено от страна на ревизираното лице право на приспадане на

данъчен кредит по фактури за получени доставки и с цел събиране на доказателства относно реалността на доставките, от ревизиращите органи на основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], „О.Т. И.С. „ Е., [фирма], [фирма] и [фирма]. Резултатите от тях са документирани с протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, приложени към ревизионния доклад.

С ПИНП № 2225-8-1100114-1/16.08.2011 г. е документирана насрещната проверка на [фирма] във връзка с издадени фактури № 489/02.06.2010 г. с ДДС в размер на 9 590,00 лв., № 490/04.06.2010 г. с ДДС в размер на 9 990,00 лв. и № 491/07.06.2010 г. с ДДС в размер на 6 240,00 лв. Предмет на доставките по посочените фактури са услуги. До лицето е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 2553-00-1446/19.04.2011 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради неоткриване на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция и на адреса по чл. 8 от ДОПК. На 03.08.2011 г. искането е предоставено на явило се в ТД на НАП, дирекция СДО упълномощено лице. В отговор с писмо вх. № 2553-00-1446#1/08.08.2011 г. са представени част от изискваните документи, подробно описани в РД. Констатирано е, че в представените от доставчика фактури са извършени поправки, а върху копията представени от жалбоподателя такива поправки липсват.

Представен е договор от 14.04.2010 г. между [фирма], в качеството на възложител и [фирма], в качеството на изпълнител за извършване на СМР на обектите на възложителя в [населено място], офис № 6 на [улица] в район Изгрев; апартамент № 3 на [улица]; апартамент № 9 на [улица], бл.115; апартамент № 4, таван № 20 и избено помещение № 6 на [улица] бл. 4; апартамент № 8 в [жк], бл. 115; апартамент № 18 на [улица]; сграда на четири нива на [улица]; офис и таванско помещение в [населено място], [улица], като стойността на изпълнените работи се определя съгласно реално изработените и актувани видове СМР, по единична цена в приложение №1. Представено е копие на приложение № 1 „цени и видове СМР”, в което са изброени 18 вида СМР и единичната им цена. Представен е протокол, в който са изброени видове СМР, без да е посочено точния адрес на обекта, където са извършвани. Представена е разчетно – платежна ведомост за м.06.2010 г., съгласно която в трудови правоотношения с дружеството през м.06.2010 са били 16 лица: управител строителство, общ работник – седем броя, правен съветник, административен секретар, технически сътрудник офис, завеждащ личен състав, работник товаро-разтоварна дейност, товарач, шофьор товарен автомобил и управител.

От извършената служебна проверка ревизиращият екип е установил, че дружеството е декларирало само четири лица – общ работник по трудови правоотношения. Представен е договор за наем от 17.02.2009 г. между [фирма] и [фирма] с предмет временно и възмездно ползване на недвижим имот, находящ се в кв. В., кв. К., сграда пл. № 673, кв. 1, парцел 2, машинен двор – Ч. и склад за метали. Представено е копие на касова книга в лв., от която е видно, че разплащането по процесните фактури е извършено в брой. Приложено е свидетелство за регистрация на ЕКАФП от 22.04.2009. Установено е, че нито от [фирма], нито от жалбоподателя са представени фискални бонове, издадени от ЕКАФП, доказващи разплащане по доставките. Представена е инвентарна книга, чието съдържание не съответства на подадената информация в Г., поради което не може да се докаже техническия потенциал на

дружеството за извършване на фактурираните строителни услуги. Не са представени договор за строителен надзор, заверена заповедна книга, лицензии, фактури за закупени материали, договори с подизпълнители, документи за разплащане и др.

След проверка в информационната система на НАП ревизиращият екип е установил, че посочените фактури са включени в дневника за продажби за съответния период. На [фирма] е извършвана ревизия, приключила с издаване на РА № [ЕГН]/29.08.2011 г., с който на дружеството са установени задължения в големи размери. Констатирано е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 26.07.2011 г. по инициатива на орган по приходите.

Във връзка с извършената насрещна проверка на [фирма] до жалбоподателя е изготвено ИПДПОЗЛ № 2553-00-415/03.02.2012 г., с което са изисквани документи, доказващи произхода на вложените материали, акт обр.19, информация за начина на калкулиране на цената на услугата, себестойността ѝ, по какви критерии е избрано дружеството да изпълни СМР. Ревизираното лице не е представило исканите документи.

Въз основа на събраните доказателства и направения анализ на същите органа по приходите е установил, че [фирма] не притежава необходимия технически и кадрови потенциал за извършване на фактурираните услуги. Не са представени доказателства за произхода на необходимите материали, с които са извършени СМР, както и за чия сметка са същите. Установено е, че представените от двете дружества фактури са с различно съдържание. Не са представени доказателства за анулиране от страна на [фирма] на трите фактури, които са с поправки. Същите номера, от същите дати, на същите стойности, но в различна писмена форма са представени и от [фирма]. Въз основа на тези фактури ревизиращия екип е приел, че не може да бъде изпълнено изискването на чл. 71, ал. 1 от ЗДДС.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 и чл. 71, ал. 1 от с.з.на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер 25 820,00 лв. по фактури, издадени от [фирма].

С ПИНП № 2225-8-1100114-2/25.07.2011 г. е документирана насрещната проверка на [фирма] във връзка с издадена фактура № 2..27/27.04.2010 г. с ДДС в размер на 400 260,00 лв. и предмет на доставката преустройство на търговска база по договор. От цитирания протокол е видно, че ИПДПОЗЛ изх. № 2553-00-1447/19.04.2011 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради неоткриване на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. На 09.06.2011 г. искането е връчено на упълномощено лице. Видно от ПИНП, с писмо вх.№ 2553-00-1447#2/21.07.2011 г. са представени част от исканите документи под опис, подробно описани в РД. Установено е, че посочената фактура е включена в дневника за продажби за съответния период. Представен е договор за С. от 05.04.2010 г. между [фирма] и [фирма] за извършване на цялостен основен ремонт на съществуваща сграда на обект [населено място], база „С.” с договорено възнаграждение 2 001 300,00 лв. без ДДС.

Представени са: протокол обр.19 и справка декларация по ЗДДС за м.04.2010 г. Представена е разчетно-платежна ведомост за м.04.2010 г., от която е видно, че през месеца по трудови правоотношения са работили седем лица – шофьор лек автомобил до девет места, общ работник строителство на сгради – два броя, монтажник електрооборудване- три броя, охранител. Няма назначено ръководно лице, съгласно чл. 2.1 от договора. Установено е, че няма подавани декларации обр. 1 за

осигурителния доход на лицата и обр.6 за ЗОВ и данък по ЗДДФЛ. За посочените седем броя лица има подавани такива декларации от друг работодател. Не са представени данни за назначаване на технически правоспособни лица, съобразно чл. 163 а от ЗУТ за извършване на техническо ръководство по изпълнение на СМР във връзка с чл. 168, ал. 3 от ЗУТ. Представени са фактури от 2009 г. за закупени материали – бетон, газобетон, кабел, боя, вар, цимент, теракол, гипсокартон, латекс, каменни плочи, алуминиеви парапети, первази за прозорци, гранитогрес.

Не е изяснено къде са съхранявани стоките и тяхното транспортиране. Не са представени доказателства какви материали са вложени в изграждането на асфалтовия път, монтажа на дограми и врати, направата на ел.инсталация, комуникации, С., както и техния произход. Не са представени договор за строителен надзор, заверена заповедна книга, лицензии, книга за проведен инструктаж на работниците на съответния обект. Изискани са но не са представени нито от доставчика, нито от ревизираното дружество доказателства за разплащане по горепосочената фактура, обратна ведомост и данъчно – амортизационен план. Не са представени доказателства за наличие на подизпълнител, поради което органа по приходи е констатирал, че доставчикът не е превъзлагал С. на трети лица. Установено е, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС, считано от 11.06.2010 г. по инициатива на орган по приходите, отново регистрирано на 30.11.2010 г. по инициатива на лицето и deregистрирано на 31.05.2011 г. по инициатива на орган по приходите.

Във връзка с извършената насрещна проверка на [фирма] до жалбоподателя е изготвено ИПДПОЗЛ № 2553-00-415/03.02.2012 г., с което са изискани: информация за начина на калкулиране на цената на услугата, себестойността, по какви критерии е избрано дружеството да изпълни СМР, извършените доставки и разплащанията по тях. Ревизираното лице не е представило исканите документи.

Ревизирацията екип е установил, че нито от ревизираното лице, нито от доставчика, може да бъде доказана реалност на доставките по издадените от [фирма] фактури, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с.з.на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 400 260,00 лв.

С ПИНП № 2225-8-1100114-3/09.06.2011 г. е документирана насрещната проверка на [фирма] във връзка с издадени фактури през м.06.2010 г. с ДДС в размер на 89 728,00 лв. и предмет на доставката извършени СМР по договор. От цитирания протокол е видно, че ИПДПОЗЛ изх.2553-06-1005/21.04.2011 г. е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради неоткриване на управителя и на упълномощено от него лица на адреса за кореспонденция. Видно от ПИНП, с писмо вх. № 2553-06-1005-4/13.06.2011 г. са представени документи по опис, като органът по приходи е установил, че дружеството не е предоставило възможност за съпоставка с оригиналите на представените копия. Установено е, че посочените фактури са включени в дневника за продажби за съответния период.

Представен е договор между [фирма], в качеството на възложител и [фирма], в качеството на изпълнител с предмет извършване на СМР на обекти на възложителя в [населено място], офис № 6 на [улица] в район Изгрев; апартамент № 3 на [улица]; апартамент № 9 на [улица], бл. 115; апартамент № 4, таван № 20 и избено помещение № 6 на [улица] бл. 4; апартамент № 8 в [жк], бл.115; апартамент № 18 на [улица]; сграда на четири нива на [улица];

офис и таванско помещение в [населено място], [улица]. Представен е акт обр.19, от който не може да се установи кой е предал и приел довършителните работи на 20.06.2010 г. в осем различни обекта в [населено място] и [населено място]. Представено е свидетелство за регистрация на ЕКАФП.

Представена е ведомост за заплати за м.06 и м.05.2010 г. и справка за приетите уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ, от която е видно, че през периода са били назначени на трудов договор девет лица на длъжност общ работник. Няма подавани декларации обр. 1 и обр. 6, няма назначени лица по граждански договор. След извършен анализ на представените документи от [фирма] и от [фирма] органа по приходите е установил различия между представените фактури от двете дружества, а именно несъответствие на записа, разлика в почерка, поправяне, редове на запис и място на посочване на стойностите. Не са представени доказателства за извършените дейности извън [населено място] – заповеди за командировки, документи за нощувки и др.

Ревизиращият екип е установил, че не може да се докаже наличието на реална доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС към [фирма], поради което на основании чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от с.з. на жалбоподателя е отказано право на данъчен кредит в размер на 89 728,00 лв.

С ПИНП № 2225-8-1100114-3/09.06.2011 г. е документирана насрещната проверка на [фирма] във връзка с издадени фактури през периоди м.10.2010 г. и м.12.2010 г. с ДДС в размер на 300 234,80 лв. и предмет на доставките извършено СМР на обект [населено място] и [населено място]. До лицето е изготвено ИПДПОЗЛ изх.№ 2553-06-1005/ 21.04.2011 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради неоткриване на управителя и на упълномощено от него лица на адреса за кореспонденция. В отговор на направеното искане с писмо вх. № 2553-06-1004/21.04.2011 г. са представени документи под опис. Установено е, че посочените фактури са включени в дневника за продажби за съответния период. Представени са: договор от 29.09.2010 г. между [фирма], в качеството на възложител и [фирма], в качеството на изпълнител, за извършване на СМР: Основен ремонт и реконструкция на хале – склад от стоманобетонова конструкция с площ от 1080 кв.м, находящ се в [населено място], обл. В., парцел № 561; основен ремонт и реконструкция на склад – канцеларии, монолитен със застроена площ от 82 кв.м.; договор между [фирма], като възложител и [фирма], като изпълнител, за извършване на СМР на обект в [населено място], база Р. – стара сграда, работно хале, магазин и учебен център; количествено-стойностни сметки; инвентарна книга за 2010 г.; свидетелство за регистрация на ЕКАФП; справка за приети уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ за назначени две лица на трудово договор – общ работник и търговски директор; ведомости за заплати - без подписи на лицата, в които фигурират други лица, различни от посочените в уведомлението до ТД на НАП. Няма лица наети по извънтрудови правоотношения, както и няма данни за превъзлагане на услугите. Не са представени доказателства за разплащане по банков път и не са приложени фискални бонове, удостоверяващи плащането в брой. Не са представени доказателства за техническа

обезпеченост. Не са представени заповеди за командировки. Установено е, че на [фирма] е извършвана ревизия, приключила с издаване на РА № [ЕГН]/08.09.2011Г г., с който на дружеството са установени задължения в големи размери.

Ревизиращият екип е установил, че не може да се докаже наличието на реална доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС към [фирма], поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от с.з. на жалбоподателя е отказано право на данъчен кредит в размер на 311 234,80 лв.

С ПИНП № 2225-8-1100114-5/14.04.2011 г. е документирана насрещната проверка на [фирма] във връзка с издадени фактури през периоди м.06.2010 г., м.09.2010 г., м.10.2010 г. и м.12.2010 г. с ДДС общо в размер на 240 412,00 лв.и предмет на доставките услуга. В тази връзка до лицето е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 2553-06-1006/21.04.2011 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено от него лице на адреса за кореспонденция. В отговор на направеното искане с писмо вх. № 2553-06-1006-4/10.06.2011 г. са представени документи под опис, като органа по приходи е установил, че дружеството не е предоставило възможност за сверка с оригиналите на представените копия, както и за проверка достоверността на извадките от счетоводните регистри.

Представен е договор от 20.04.2010 г. между [фирма], в качеството на възложител и [фирма], в качеството на изпълнител за извършване на СМР на обекти на възложителя в [населено място], офис № 6 на [улица]в район Изгрев; апартамент № 3 на [улица]; апартамент № 9 на [улица], бл. 115; апартамент № 4, таван № 20 и избено помещение № 6 на [улица]бл. 4; апартамент № 8 в [жк], бл.115; апартамент № 18 на [улица]; сграда на четири нива на [улица]; офис и таванско помещение в [населено място], [улица].

Представен е договор от 05.08.2010 г. между [фирма], в качеството на възложител и [фирма], в качеството на изпълнител за извършване на СМР на обект в [населено място], ул. „ген.Майор С. П.” № 1 и приемо-предавателни протоколи акт обр. 19. Представен е договор от 18.11.2010 г. между [фирма] – възложител и [фирма] - изпълнител за извършване на СМР на обект в [населено място]. Ревизиращия екип е установил явно несъответствие между договорената и извършена и предадена работа: по договор от 24.04.2010 г. е договорена шпакловка на стени и тавани, а с акт образец 19 към 01.06.2010 г., 03.06.2010 г., 04.06.2010 г., 07.06.2010 г., 08.06.2010 г. и 14.06.2010 г. са приети и други дейности – водопроводна част, канализация сграда, ел.осветление, контакти, инсталация за телевизия, телефонна инсталация, отопление и вентилация, пожароизвестителна инсталация.

Представени са ведомости за заплати само за м.10.2010 г., в която има записани по трудов договор осем лица – шест броя общи работници, шофьор и експерт инвеститорски контрол. Установено е, че по посочената ведомост няма направени осигурителни вноски на лицата, не са поставени подписи на лицата, както и няма данни за друг вид получаване на работна заплата. При извършена служебна проверка органа по приходите е установил, че дружеството има сключени четири броя трудови договори за ревизираня

период – представител бизнес услуги и трима общи работници. Установено е, че няма лица назначени по извънтрудови правоотношения. Установено е, че [фирма] има регистриран ЕКАФП от 22.04.2009 г., но за извършеното плащане по процесните фактури дружеството е представило издадени квитанции през м.11. 2010 г. и м.12.2010 г., които не съответстват на изискванията на Наредба Н-18 за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Установено е, че на [фирма] е извършвана ревизия, приключила с издаване на РА № 1008347/06.07.2011 г., с който са установени задължения в големи размери. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 03.05.2011 г.

На база на изложеното ревизиращия орган е установил, че няма достатъчно доказателства за реално извършени услуги от [фирма], поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 и чл. 71, ал. 1 от с.з.на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер 240 412,00 лв.

С ПИНП № 2225-8-1100114-2/27.06.2011 г. е документирана насрещната проверка на [фирма] във връзка с издадени фактури през периоди м.09. 2010 г. и м.10.2010 г. с ДДС общо в размер на 163 480,00 лв. и предмет на доставката услуга. В тази връзка до лицето е изготвено ИПДПОЗЛ изх.№ 2553-00-1518/27.04.2011 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено от него лице на адреса за кореспонденция. В отговор на направеното искане с писмо вх. № 2553-00-1518/27.04.2011 г. са представени документи под опис, подробно описани в РД. Представен е договор от 31.08.2010 г. между [фирма], като възложител и [фирма], като изпълнител за изработка на рекламни табели и монтаж на обемни букви с лице „Р.“ на носеща метална конструкция на покривното пространство на сградата в [населено място] и приложение № 1 към договора.

Не са представени количествени сметки за вложените материали, актове за приемане на монтираните букви на носеща метална конструкция на покривното пространство на сградата. Не е уточнен броя на възложените рекламни табели. Представен е договор от 01.09.2010 г. между [фирма], в качеството на възложител и [фирма], в качеството на изпълнител за извършване на довършителни СМР на обект в [населено място], ул. „ген.Майор С. П.“ № 1 според който стойността на договорените работи се определя съгласно реално извършените СМР, а заплащането в брой ще се извърши след окончателно завършване и предаване на работата с акт обр.19. Съгласно договора, изпълнителят е длъжен да изпълни видовете работи със собствена работна ръка и инструменти. Представен е акт обр.19 към договора, от който е видно, че е актувано само труд, а в колоната за материали са отразени нулеви стойности. В хода на ревизията органа по приходите е изискал информация относно вложените материали, но такава не е представена нито от [фирма], нито от [фирма]. Представено е копие на разчетно-платежна ведомост, от която е видно, че през проверявания период в дружеството са работили шест души, а по данни от информационната система на НАП по трудови правоотношения са били назначени пет лица на

длъжности търговски представител, общ работник, технически сътрудник, специалист маркетинг и реклама, правен съветник.

Представени са заверени копия от фискални бонове за извършено плащане по фактурите. За доказване на техническия потенциал е представено заверено копие на списък на материалните активи. Установено е, че дружеството е дерегистрирано по ЗДДС, считано от 23.06.2011 г. по инициатива на орган по приходите.

От събраните в хода на ревизията доказателства и направения анализ на същите, ревизиращия екип е установил, че [фирма] не разполага с необходимия потенциал за извършване на строителните услуги, не е изяснен произхода на вложените материали и за чия сметка са същите поради, което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с.з.на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 163 480,00 лв.

С ПИНП № 2225-8-1100114-7/17.06.2011 г. е документирана насрещната проверка на [фирма] във връзка с издадени фактури през периоди м.09.2010 г. и м.12.2010 г. с ДДС общо в размер на 208 943,00 лв. и предмет на доставката СМР по договор за обект - [населено място]. В тази връзка до лицето е изготвено ИПДПОЗЛ изх.2553-00-1519/27.04.2011 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено от него лице на адреса за кореспонденция. В отговор на направеното искане с писмо вх. № 2553-00-1519#1/10.06.2011 г. от страна на проверяваното лице са представени документи по опис, подробно описани в РД.

Констатирано е, че посочените фактури са включени в дневника за продажби за съответните периоди. Представен е договор от 22.11.2010 г. между [фирма] – възложител и [фирма] - изпълнител за извършване на СМР на обект в [населено място], в който е записано, че срокът на договора е два месеца и започва да тече от 01.08.2010 г. и услугите, материалите и оборудването са за сметка на изпълнителя, като същият може да ползва подизпълнител. Представени са количествени сметки /акт обр.19/ от 29.09.2010 г., 10.12.2010 г., 03.12.2010 г., 06.12.2010 г., 07.12.2010 г., 09.12.2010 г., 10.12.2010 г. и 17.12.2010 г., подробно описани в РД. Представен е договор от 28.07.2010 г. между [фирма], като възложител и [фирма], като изпълнител за изграждане и монтиране на стоманено хале с размери 12м/60м., с обща разгъната застроена площ 720 кв.м в [населено място] с договорена цена, съответстваща на остойностената количествена сметка. В договора е упоменато, че услугите, материалите и оборудването са за сметка на изпълнителя, като същия може да ползва подизпълнител. Представена е обяснителна записка от С. Ц. в качеството му на изпълнител, две копия на скици, върху които няма подпис на изготвилите ги лица и на съответните контролни органи и разчетно-платежна ведомост, за което е установено че не е четливо.

Не са представени доказателства как и кой е извършил съответните изчисления и изследвания, в кои държавни и общински институции същите са одобрени и заверени, както и доказателства за произхода на вложените материали. При извършена служебна проверка органът по приходите е

установил, че дружеството има сключени 13 броя сключени трудови договори за длъжности – общи работници, помощен персонал, автомонтьор, ръководител отдел търговия на едро. Изискани са, но не са представени заповеди за командировки на лицата, извършили СМР в [населено място] и [населено място].

До жалбоподателя са изготвени ИПДПОЗЛ № 2553-00-1445/19.04.2011 г. и № 2553-00-414/03.02.2012 г., с които е изискана информация къде са извършени СМР, за какво ще се ползват процесните активи, за чия сметка са вложените материали и т.н. Изискани са разрешение за строеж, разрешение за ползване, нотариални актове за собственост на земята върху която се строи или за отстъпено право на строеж, виза, издадена от главния архитект на съответната община, договор за строителен надзор, протокол за откриване на строителна площадка, документи за разплащане. Представени са единствено договор от 28.07.2010 г., два броя скици, количествена сметка от 29.09.2010 г. Не са представени договор за строителен надзор, заверена заповедна книга, лицензии, книга за проведен инструктаж на работниците на съответния обект.

Не са представени доказателства кой е изготвил проектните изчисления. Не са представени доказателства за назначени лица с необходимата квалификация и притежаващи лицензии за такъв вид дейност, както и самият управител не е представил доказателства дали има необходимите лицензии за изготвяне на проектни изчисления. Установено е, че не са представени данни за назначаване на технически правоспособни лица, съобразно чл. 163 а от ЗУТ за извършване на техническо ръководство по изпълнение на СМР във връзка с чл. 168, ал. 3 от ЗУТ.

Ревизиращият екип е констатирал, че съгласно протокол обр.19 от 29.09.2010 г. на обекта са извършени и приети СМР - изграждане на стоманена конструкция, направа на пожарозащитна система, доставка и монтаж на изолации, направа на ел.захранване, изискващи специфични строителни умения и съответната квалификация. От дружеството не са представени доказателства за наети такива лица, нито за нает подизпълнител. Констатирано е, че съгласно договора от 28.07.2010 г. окончателното разплащане се извършва от възложителя след приемане и въвеждане в експлоатация на завършен обем и качество. От представените доказателствата е установено, че разплащането е извършено изцяло, но документи за въвеждане на обекта в експлоатация не са представени. Установено е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 23.06.2011 г. по инициатива на органа по приходите.

Ревизиращият екип е констатирал, че по отношение на издадените от [фирма] фактури не се доказва реално извършени доставки на услуги, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с.з.на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер 208 943,00 лв.

С ПИНП № 2225-8-1100114-8/22.07.2011 г. е документирана насрещната проверка на [фирма] във връзка с издадени фактури през периоди м.04.2010 г., м.05.2010 г., м.06.2010 г., м.07.2010 г., м.08.2010 г., м.10.2010 г. и м.11.2010 г. с ДДС общо в размер на 941 881,82 лв. и предмет

на доставките наем и масла, филтри и др. материали за МПС. В тази връзка до лицето е изготвено ИПДПОЗЛ изх.2553-00-2530/28.06.2011 г., връчено на 28.06.2010 г. на упълномощено лице. В отговор на направеното искане с писмо вх. № 2553-00-2530#1 са представени документи под опис, подробно цитирани в РД. Констатирано е, че посочените фактури са включени в дневника за продажби за съответните периоди.

Представен е договор от 02.04.2010 г. между [фирма], като наемодател и [фирма], като наемател за временно възмездно ползване на недвижими имоти, описани в приложение № 1 на договора. Представено е Уведомление, съгласно което подписаната Ф. Т. В., управител на [фирма] дава съгласие на [фирма] да извърши за своя сметка в срок до 31.12.2010 г. основни и текущи ремонти в наетите имоти. Представено е копие на договор от 16.02.2010 г. за финансова помощ, съгласно който двете страни - [фирма] и [фирма] са констатирани, че към 31.10.2010 г. [фирма] дължи на [фирма] сума в размер на 3 661 313,76 лв., представляваща задължения по фактури, подробно описани в РД. Не са представени декларации по чл. 14 и чл. 17 от ЗМДТ, от които да е видно има ли промяна на предназначението на имотите, както и информация за какво се ползват предоставените под наем имоти. Органът по приходите е установил, че по част от фактурите са издавани кредитни известия. В тази връзка до [фирма] е изготвено ИПДПОЗЛ № 2553-00-434/07.02.2012 г., с което са изисквани заверени копия на данъчните документи, писмени обяснения какво е основанието за издаване на КИ, доказателства за прекратяване на договора. Исканите документи не са представени.

На основание чл. 47 от ДОПК писмено е поискано от отдел „Оперативни проверки“ към съответните ТД на НАП, извършване на инвентаризация на складовите помещения и търговските обекти, в които дружеството осъществява дейност. Констатациите от извършените проверки са описани подробно в РД.

Във връзка с липсата на доказателства, изискани, но непредставени от страна на ревизираното дружество, във връзка с противоречивия характер на издадените фактури, кредитни известия, представените декларации, ревизиращият екип е установил, че на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС не е налице право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] по договор от 02.04.2010 г., тъй като ревизираното дружество не е представило доказателства, че наетите помещения се ползват за дейности, свързани с икономическата му дейност, поради което на същото е отказано право на данъчен кредит в размер на 844 918,56 лв.

Ревизиращият екип е установил, че жалбоподателя е упражнил право на пълен данъчен кредит по фактури издадени от [фирма] през периоди м.04.2010 г., м.05. 2010 г., м.08.2010 г. и м.11.2010 г. с ДДС общо в размер на 68 400,00 лв. и предмет на доставка покупка. Установено е, че съгласно приложения договор за наем от 01.03.2010 г. между [фирма] и [фирма] е договорено временно и възмездно ползване на автомобили, подробно описани в РД.

В хода на ревизионното производство е изготвено ИПДПОЗЛ с изх.№ 2553-00-2534/28.06.2011 г. и ИПДПОЗЛ с изх.№ 2553-00-415/03.02.2012 г., с

което от ревизираното лице са изискани заверени копия на фактури, договори и анекси сключени със [фирма], информация за всяко едно МПС за какво е използвано, документи за разплащане по фактурите, информация за разходите, извършени във връзка с ползваните МПС. Установено е, че исканите доказателства не са представени от ревизираното лице и на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от [фирма] фактури, тъй като ревизираното лице не е представило доказателства, че наетите МПС се използват пряко за дейността на дружеството. Поради това е отказано право на данъчен кредит в размер на 68 400,00 лв.

При така описаните факти и обстоятелства ревизиращите приемат, че издадените фактури от гореописаните доставчици не отразяват реални сделки, не може да се установи дали преките доставчици разполагат с редовна счетоводна отчетност, спазена ли е хипотезата на чл. 6 и чл.9 от ЗДДС, настъпило ли е данъчно събитие по реда на чл. 25, ал. 1 и 2 от ЗДДС. Не може да бъде установено дали дружествата разполагат ли с техническа, технологична и кадрова обезпеченост за извършване на доставките предвид специфичния им характер – строителни услуги.

В резултат на горното и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, чл. 9 и чл. 70, ал. 1 от с.з. на жалбоподателя е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 2 353 196,50 лв.

Съгласно констатациите в РД, за 2009 г. задълженото лице е подало годишна данъчна декларация с вх. № 2224И0015280/25.03.2010 г., с която е деклариран счетоводен финансов резултат за данъчно преобразуване /счетоводна печалба/ в размер на 2 740 327,81 лв. и финансов резултат след данъчно преобразуване /данъчна печалба/ в размер на 3 069 056,86 лв. Деклариран е корпоративен данък в размер на 306 905,69 лв., който е внесен на 31.03.2010 г.

Ревизиращият екип е установил, че е извършвана ревизия на [фирма] за данъчни периоди от 01.07.2009 г. до 31.12.2009 г., приключила с влязъл в сила РА № [ЕГН]/15.10.2010 г. В хода на приключилото ревизионно производство е установено, че на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 от ЗДДС не е признато право на данъчен кредит по фактура, издадена от [фирма] с данъчна основа 250 000,00 лв. и ДДС в размер на 50 000,00 лв. Органите по приходите приемат, че са налице основания за увеличение на финансовия резултат на ревизираното лице за 2009 г. със стойността на издадената фактура, осчетоводена като „разход за реклама /счетоводна сметка 60208/. На база на констатираната липса на реална доставка по процесната фактура и във връзка с отказаното право на данъчен кредит, както от фактическа, така и от правна страна в настоящето ревизионно производство органът по приходите прави извода, че не е налице съответствие между документалната обосновааност на разходите по фактурата и действителните стопански операции, поради което на основание чл. 16, ал. 1, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО са налице предпоставки за увеличение на финансовия резултат със сумата от 250 000,00 лв.

В хода на ревизията е установено, че за отчетната 2009 г. по сметка 60237 – разходи за семинари и обучения е осчетоводен разход на стойност

248 652,49лв. по фактура № 126197/16.04.2009 г., издадена от „Traveltime“ G. на стойност 127 134,00 евро. До ревизираното лице е изготвено ИПДПОЗЛ с изх. № 2553-00-154/08.02.2012 г., с което са изискани: заверено копие на фактурата, всички документи, касаещи доставката, доказателства за лицата взели участие в мероприятията и в какви отношения са те с дружеството, заповеди за командировки, документи за изплатени командировъчни, заверени копия от работни визи ако мероприятията е проведено в САЩ; документи за разплащане. От ревизираното дружество не са представени исканите доказателства. Поради непредставяне на документи, доказващи, че разходите за семинари и обучения са свързани пряко с дейността на дружеството, ревизиращият екип е счел, че са налице основания за увеличение на финансовия резултат по реда на чл. 26, т. 2, във връзка с чл. 33 от ЗКПО със сумата 248 652,49 лв.

Ревизиращият екип е установил, че като разход за реклами по сметка 60208 е осчетоводена сумата в размер на 250 000,00 лв. по фактури, издадени от [фирма]. Констатирано е, че на [фирма] е извършвана ревизия, приключила с РА № 1004145/09.09.2010 г., който е присъединен към ревизионното производство с протокол № 1100296/22.02.2012 г. На база на констатираната липса на реална доставка по процесната фактура и във връзка с отказаното право на данъчен кредит, както от фактическа, така и от правна страна в ревизионното производство органа по приходите прави извода, че не е налице съответствие между документалната обосновааност на разходите по фактурата и действителните стопански операции, поради което на основание чл. 16, ал. 1, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО са налице предпоставки за увеличение на финансовия резултат със сумата от 250 000,00 лв.

В хода на ревизията, ревизиращият екип е установил, че [фирма] е предоставяло парични средства на [фирма], [фирма] и [фирма]. В тази връзка до жалбоподателя е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 2553-00-932/15.03.2012 г., връчено на упълномощено лице, с което е изискано да бъдат представени: договори и анекси към тях за предоставените заеми, начина на осчетоводяване, дневник на счетоводната сметка, от която да е видно движението по предоставяне на заема и неговото погасяване /ако има такова/, както и за основата на заемите и лихвите по тях; по какъв начин са предоставени сумите, предмет на договора за заем, банкови бордера, първичните документи по предоставяне и връщане на заемите, декларация за източници на средства за предоставяне на заема.

Констатирано е, че до изготвяне на РА от страна на жалбоподателя е представена е единствено обратна ведомост. Тъй като от дружеството не са представени изисканите документи и информацията относно предоставените заеми и лихвения процент по тях, ревизиращият екип е приел за годишен лихвен процент – 14 % /по публикувания в Търговския регистър годишен финансов отчет и доклада на независимия одитор за отчетната 2009 г. /като този процент се приема за пазарна годишна лихва/. На основание чл. 78 от ЗКПО, ревизиращият екип е констатирал, че на [фирма] следва да се увеличи финансовия резултат със сумата 533 453,34 лв., представляваща приход от предоставения заем с лихвен процент в размер на 14 % годишно.

Въз основа на констатациите органът по приходите е издал

РА№[ЕИК]/07,05,2012год,върчен на пълномощник на жалбоподателят на 14,05,2012год.Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 25-53-06-525/28.05.2012 г. по описа на ТД на НАП-С.-СДО ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.

С решение №1875/ 02.08.2012 г. директорът на Дирекция „О.“ е потвърдил обжалвания пред него РА отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 353 196,50 лв., ведно с дължимите за забава лихви в размер на 408 344,89 лв. за данъчни периоди от 01.04.2010 г. до 31.12.2010 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], както и определения корпоративен данък за 2009 г. в размер на 435 116,26 лв., ведно с дължимите за забава лихви в размер на 27 735,09 лв.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Р. акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа. Пред настоящата инстанция като доказателства от страна на жалбоподателя бяха ангажирани нови писмени доказателства към жалбата,както и бяха назначени две съдебно счетоводни експертизи и съдебно техническа експертиза .

От заключението на СТЕ,приета в с.з. на 08,10,2013 с вещо лице А. С.,се установява,че след проверка на документите ,приложени по делото и след извършен оглед на място се установява следното:между жалбоподателя и Д. Ел Пи Т. Е. бил сключен договор за ремонтни работи от 05,04,2010год за извършването на цялостен ремонт на съществуваща сграда –гр.С.,база С..Всички разходи ,извършени в процеса на С. са за сметка на изпълнителя.Към договора е приложен двустранен протокол обр.19 за извършени и приети С. ,подписан от възложителя и изпълнителя и фактура. Представени са и фактури за закупени материали.Според протокола обр.19 на обекта са изпълнени следните видове С. –направа на асфалтов път и площадки,монтаж на П. дограма и врати,направа на ел.инсталация, комуникации,С.,лепене фаянс санитарни помещения,лепене теракот,изграждане на канализация,изграждане на В и К инсталация.

Освен изброените С. са приети и направа на тротоари,направа настилки от ламиниран паркет,монтаж водосточни тръби,шпакловка,мазилка и др.;Според вещото лице съобразявайки пред-ставените документи и след извършен оглед на място може да се приеме,че строително ремонтните работи на обект Преустройство на търговска база С. в [населено място] са извършени.Между Р. 1 ЕАД и Овербрет Консулт Е. е сключен договор от 14,04,2010год за СМР на осем обекта в [населено място] и един обект в [населено място].Приложени са три броя фактури.Към договора е представено приложение 1 –Цени и видове СМР,в което са изброени 18 вида СМР и е посочена единичната им цена ,като изпълнените работи са дадени общо за всички обекти.

Представен е и акт обр.19 за изпълнени и приети СМР.В него са посочени следните СМР: лепене на стени,предстенна обшивка 1 и 2 пласт,предстенна обшивка монтаж и демонтаж,обръщане,куфари,мазилка по фасада Т. с различни цветове по каталожен номер;фасадно тръбно скеле,плотове по бордове на тераси от гранит,циментова шпакловка по бордове на тераси,подпрозоречни плотове от гранит-външни. Според вещото лице съобразявайки представените документи и след извършен оглед на място може да се приеме,че строително ремонтните работи на осем обекта в [населено място] и един обект в [населено място] са извършени. Между жалбоподателя и Алкомал композит Е. бил сключен договор от 20,04,2010год за СМР на осем обекта в [населено място] и един обект в [населено място]-идентични с тези ,по които е работил и Овербрет Консулт Е..Договорени са следните СМР-шпакловка по стени и тавани.Към договора са приложени протоколи обр. 19 за отделните обекти и 7 бр. фактури.

С приети актове обр.19 са приети много други видове дейности освен договорените-като водопроводна част,канализация сграда,електро,осветление, контакти, отопление ,вентилация и др.С договор между същите дружества от 05,08,2010год изпълнителят приел да извърши следните СМР на обект [населено място], [улица]-индустриална зона,а именно-направа на асфалтово бетонна настилка на обекта;направа на желязна ограда-лек тип,направа на управляема портална врата.Представени са актове обр. 19 за установяване завършването и заплащането на договорените СМР,както и фактури.Част от актуваните СМР са следните-изкоп с багер на земни почви при нормални условия,обратна засипка с баластра и трамбоване,превоз земни маси,превоз баластра,обратен насип със земни маси,полагане дренаращ пясъчен слой/пясъчна възглавница /до 10 см,полагане битумизирана основа до 10 см. И др.Между тези две дружества е сключен и договор от 18,11,2010год за изпълнението на СМР на обект [населено място],обл.В.-направа на помещение за охрана на обект на база Р..В приложения акт обр.19 са посочени извършени дейности по следните части-архитектурно строителна,ремонтни СМР,В и К –външно противопожарно водоснабдяване,отопление и вентилация,климатична инсталация. Според вещото лице съобразявайки представените документи и след извършен оглед на място може да се приеме,че строително ремонтните работи на процесните обекти са извършени.

С договор между жалбоподателя и М. Б Е. от 28,07,2010год е уговорено изграждане и монтиране на стоманено хале с размери 12,0*60,0м/Р.-720 кв.м./ и светла височина отвътре приблизително 3,50м;размери на метална конструкция 5*12*60.-покривен сандвич панел 50 мм;стенен сандвич панел-50мм,П. дограма 160 кв.м. на обект,находящ се в индустриалната зона в [населено място], [улица].Приложен е акт обр.19 ,в който актуваните СМР се разделят на следните основни групи-конструктивна част-стоманена конструкция;архитектурно строителна част;електро част,както и др. видове СМР.Издадени са 11 броя фактури.Съгласно договор между същите страни от 22,11,2010год изпълнителят приема да направи обратен насип,вкл. Развиване на пластове през 20 см. и направа на масивна ограда на обект в [населено място] обл.В..За установяване на извършването и заплащането на

договорените СМР са представени 7 акта обр. 19 и 9 бр. фактури. Част от актуваните СМР са следните –отнемане на хумусен слой;направа на дренажна система;засипване с промита речна баластра и др.;кофраж на бетонни стени;изработка и монтаж на армировка от стомана А 1 и А2 –полагане на армиран бетон;тухлена зидария и др.

Според вещото лице съобразявайки представените документи и след извършен оглед на място може да се приеме,че строително ремонтните работи на процесните обекти са извършени. С Рулекс консулт Е. жалбоподателят сключил договор от 29,0,2010год за извършването на СМР на следните обекти-основен ремонт и реконструкция на хале-склад от стоманено бетонна конструкция с площ от 1080 кв.м.,строен през 1989год,находящ се в [населено място],обл.В.,парцел № 561 и основен ремонт и реконструкция на склад-канцеларии/ офис сграда/,монолитен със застроена площ 82 кв.м.Представени са две количествено стойностни сметки-акт обр. 19 за двата обекта.За първия са актувани следните СМР-варова мазилка по стени,демонтаж на водосточни тръби,доставка и монтаж на водосточни тръби от П.;демонтаж на прозорци от фасадата,доставка и монтаж на алуминиеви преградни стени и мн. други.За втория обект са актувани гипсова шпакловка на стени и тавани;демонтаж на прозорци;доставка и монтаж на прозорци П.,трикамерна;регулируем обков със стъклопакет;Към количествено стойностните сметки са издадени и фактури.Между същите страни е сключен и договор от 03,09,2010г за извършване на СМР на обект [населено място],база Р. Стара сграда,работно хале,магазин и учебен център.От представената количествено стойностна сметка се установява извършването на демонтажни работи,доставка и монтаж на прозорци П. със стъклопакет;доставка и монтаж на алуминиеви преградни стени;покривни работи и мн. други.Към К. са издадени фактури.

Според вещото лице съобразявайки представените документи и след извършен оглед на място може да се приеме,че строително ремонтните работи на процесните обекти са извършени.Р. 1 холдинг ЕАД и О.Т.И.С Е. сключили договор от 05,04,2010год за извършване на СМР на осем обекта в [населено място] и един обект в [населено място].приложен е акт обр. 19 за установяване на извършени и заплатени СМР по част довършителни работи,която включва междинно шлайфване,монтаж на П. первази,монтаж на дървени первази;монтаж на лисни;монтаж на масивен паркет.Издадени са и фактури.

Според вещото лице съобразявайки представените документи и след извършен оглед на място може да се приеме,че строително ремонтните работи на процесните обекти са извършени.Между жалбоподателя и М. Р. Е. бил сключен договор от 31,08,2010год за изработване на рекламни табели с надпис „Р.“ ;монтаж на обемни букви с лице „Р. „ върху носещата метална конструкция на покривното пространство на сградата в [населено място].В договора са посочени материалите ,използвани за изработване на табелите,а именно –силиконов кабел,електроди,маншони,крепежни елементи,преходници, кабел ниско напрежение,електромагнитни трансформатори.Посочени са и размерите на буквите.Между същите страни на 01,09,2010год бил сключен и договор за СМР на обект [населено

място],ул.Ген Майор С. П..

В представения акт обр. 19 са актувани монтаж на тръби за топла и студена вода,включително фитинги и укрепване;монтаж на тръбна изолация-аерофлекс;канализация П. тръби ф 160/включително фасонни части;изравнителна циментова замазка по подове;настилка от теракотни плочи;настилка от гранитогрес и др.Приложени са и фактури. Според вещото лице съобразявайки представените документи и след извършен оглед на място може да се приеме,че строително ремонтните работи на процесните обекти са извършени.Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично,неоспорено от страните.

От заключението на ССЕ,приета в с.з. на 08.10,2013год с вещо лице К. К. се установява,че за ревизирания период 2009год „пазарната лихва” определена по метода на сравнимите неконтролирани цени,приложима към договорите за заем,по които жалбоподателят Р. 1 ЕАД е заемодател ,пазарният лихвен процент е тримесечен Юрибор/който за отделните договори за заем варира от 0,715% през 0,708 %,0,707% и 051%/.Експертизата е посочила и годишния лихвен процент,от който се установява,че договорите за заем са с по високи лихвени проценти от тези на тримесечния Юрибор и годишните лихвени проценти,посочени в официалните данни на БНБ. Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично,неоспорено от страните.

От заключението на ССЕ,приета в с.з. на 14.05,2013год с вещо лице Д. М.-М. се установява,че по отношение на фактурите,издадени от Д. Ел Пи трейдинг Е. същите са отразени при доставчика по сметка 412-клиенти по аванси и с/ка 4532-начислен ДДС по продажбите;а при получателя са отразени по с/ка 207-разходи а придобиване на Д. и с/ка 4531-ДДС по покупки с право на данъчен кредит.Фактурите са правилно счетоводно отразени и при доставчика и при получателя,същите са включени в дневниците за покупки и продажби;Доставчикът е начислил данъка по смисъла на чл.86 ал.1 от ЗДДС.В този случай доставчика не е отразил извършената работа като приход в текущия период м. 04,2010год,а като приход за евентуален бъдещ период.Получателят е отразил получената доставка като разход за придобиване на дълготрайни материални активи,т.е разхода е отразен като актив,подлежащ на амортизации.Предвид естеството и размера на доставката фактурата е коректно счетоводно отразена съгл. ЗСч и приложимите счетоводни стандарти.

По отношение на фактурите ,издадени от Овербрет Консулт Е. същите са отразени при доставчика по сметка 703-приходи от продажби на услуги и с/ка 4532-начислен ДДС по продажбите;а при получателя са отразени по с/ка 40201-доставчици по аванси и с/ка 4531-ДДС по покупки с право на данъчен кредит.Фактурите са правилно счетоводно отразени и при доставчика и при получателя,същите са включени в дневниците за покупки и продажби;Доставчикът е начислил данъка по смисъла на чл.86 ал.1 от ЗДДС.Доставчикът е отразил приходите по процесните фактури като приходи от продажба на услуги.Разходите по описаните фактури не са отразени като текущи разходи за външни услуги през съответния период,а като евентуални бъдещи такива,което предвид естеството и размера на доставката фактурата

е коректно. Счетоводното отразяване е съгл. ЗСч и приложимите счетоводни стандарти. По отношение на фактурите издадени от Алкомал композит Е. същите са отразени при доставчика по сметка 703-приходи от продажби на услуги и с/ка 4532-начислен ДДС по продажбите; а при получателя са отразени по с/ка 40201-доставчици по аванси и с/ка 207-разходи за придобиване на Д. и с/ка 4531-ДДС по покупки с право на данъчен кредит. Фактурите са правилно счетоводно отразени и при доставчика и при получателя, същите са включени в дневниците за покупки и продажби;

Доставчикът е начислил данъка по смисъла на чл.86 ал.1 от ЗДДС. Доставчикът е отразил приходите по процесните фактури като приходи от продажба на услуги. Разходите по описаните фактури/ от № 1 до № 7 вкл/ не са отразени като текущи разходи за външни услуги през съответния период, а като евентуални бъдещи такива, което предвид естеството и размера на доставката фактурата е коректно. Получателят е отразил получената доставка/фактури от № 8 до № 25/ като разход за придобиване на дълготрайни материални активи, т.е. разхода е отразен като актив, подлежащ на амортизации. Предвид естеството и размера на доставката фактурата е коректно счетоводно отразена съгл. ЗСч и приложимите счетоводни стандарти. По отношение на фактурите, издадени от М. Б. Е. се установява, че същите са отразени при доставчика по сметка 703-приходи от продажби на услуги и с/ка 4532-начислен ДДС по продажбите; а при получателя са отразени по с/ка 207-разходи за придобиване на Д. и с/ка 4531-ДДС по покупки с право на данъчен кредит. Фактурите са правилно счетоводно отразени и при доставчика и при получателя, същите са включени в дневниците за покупки и продажби; Доставчикът е начислил данъка по смисъла на чл.86 ал.1 от ЗДДС. Доставчикът е отразил приходите по процесните фактури като приходи от продажба на услуги. Получателят е отразил получените доставки като разход за придобиване на дълготрайни материални активи, т.е. разхода е отразен като актив, подлежащ на амортизации.

Предвид естеството и размера на доставката фактурата е коректно счетоводно отразена съгл. ЗСч и приложимите счетоводни стандарти. Досежно доставките от Рулекс Консулт Е. се установява, че фактурите са отразени при доставчика по сметка 703-приходи от продажби на услуги и с/ка 4532-начислен ДДС по продажбите; а при получателя са отразени по с/ка 207-разходи за придобиване на Д. и с/ка 4531-ДДС по покупки с право на данъчен кредит. Фактурите са правилно счетоводно отразени и при доставчика и при получателя, същите са включени в дневниците за покупки и продажби; Доставчикът е начислил данъка по смисъла на чл.86 ал.1 от ЗДДС. Доставчикът е отразил приходите по процесните фактури като приходи от продажба на услуги. Получателят е отразил получените доставки като разход за придобиване на дълготрайни материални активи, т.е. разхода е отразен като актив, подлежащ на амортизации. Предвид естеството и размера на доставката фактурата е коректно счетоводно отразена съгл. ЗСч и приложимите счетоводни стандарти.

По отношение на фактурите, издадени от О.Т.И.С. Е. се установява, че същите са отразени при доставчика по сметка 703-приходи от продажби на услуги и

с/ка 4532-начислен ДДС по продажбите;а при получателя са отразени по с/ка 40201-доставчици по аванси и с/ка 4531-ДДС по покупки с право на данъчен кредит.Фактурите са правилно счетоводно отразени и при доставчика и при получателя,същите са включени в дневниците за покупки и продажби;Доставчикът е начислил данъка по смисъла на чл.86 ал.1 от ЗДДС.Доставчикът е отразил приходите по процесните фактури като приходи от продажба на услуги.Разходите по описаните фактури не са отразени като текущи разходи за външни услуги през съответния период,а като евентуални бъдещи такива,което предвид естеството и размера на доставката фактурата е коректно. Счетоводното отразяване е съгл. ЗСч и приложимите счетоводни стандарти.

По отношение на фактурите ,издадени от М. Р. Е. се установява,че са отразени при доставчика по сметка 703-приходи от продажби на услуги и с/ка 4532-начислен ДДС по продажбите;а при получателя са отразени по с/ка 207-разходи за придобиване на Д. и с/ка 4531-ДДС по покупки с право на данъчен кредит.Фактурите са правилно счетоводно отразени и при доставчика и при получателя,същите са включени в дневниците за покупки и продажби;Доставчикът е начислил данъка по смисъла на чл.86 ал.1 от ЗДДС.Доставчикът е отразил приходите по процесните фактури като приходи от продажба на услуги. Получателят е отразил получените доставки като разход за придобиване на дълготрайни материални активи,т.е разхода е отразен като актив,подлежащ на амортизации. Предвид естеството и размера на доставката фактурата е коректно счетоводно отразена съгл. ЗСч и приложимите счетоводни стандарти.Експертизата не може да даде заключение как експлоатацията на обектите ,за които са били предназначени процесните СМР се е отразила на приходите от продажби на Р. 1 ЕАД.Въз основа на приложените оборотни ведомости експертизата е разгледала приходите от продажби на Р. 1 ЕАД ,както и начисленото ДДС по видове и по периоди в констативно съобразителната част.Приходите от продажби са осчетоводени като приходи от услуги при дружествата доставчици.За Д. Пи Ел Т. Е. съгласно приложеното по делото копие на РПВ и уведомления по чл.62 от КТ в дружеството има 7 лица по трудов договор.

Приложени са и два броя уведомления по чл.62 от КТ за назначаване на 3 бр. монтажник ел. оборудване;2 бр. общ работник строителство. Съгласно приложената справка към 30,04,2010год има действащи 6 броя трудови договори.За Овербрет Консулт Е. за м. 06,2010год от приложената по делото РПВ се установява,че в дружеството работят 16 лица по трудов договор.От уведомлението по чл.62 от КТ се установява 1 бр. управител и 6 бр. общ работник строителство.За Алкомал композит Е. за м. 06,09,10,12,/2010год съгласно приложената РПВ за м. 10/2010 в дружеството има 9 лица,работещи по трудов договор.Приложено е и 1 бр. уведомление по чл.62 от КТ за назначаване на 3 бр.. лица.За М. Б Е. за м.09 и 12/2010год има приложено копие от РПВ за м.11/2010,установяваща,че в дружеството има 15 лица на трудов договор. Приложено е и 1 бр. уведомление по чл.62 от КТ за назначаване на 3 бр.. лица. Приложени са и 3 бр. уведомление по чл.62 от КТ за назначаване на 6 бр общ работник строителство,1 брой общ работник строителство,5 роя общ работник строителство. Съгласно приложената

справка към 25.06.2010г. има действащи 31 броя трудови договори. За Рулекс Консулт Е. за м. 10 и 11/2010 има приложена РПВ за м. 11/2010, сочеща на 15 лица по трудов договор в дружеството. Приложено е един брой уведомление по чл. 62 от КТ за назначаване на 2 броя лица. За О.Т.И.С. Е. за м. 06.2010г. има приложено копие от РПВ за м. 10/2010г. сочещо на 9 лица, работещи по трудов договор.

Приложено е 1 брой уведомление по чл. 62 от КТ, но от 06.12.2010г. за назначаване на 9 лица-общ работник в строителството. За М. Р. Е. за м. 09 и м. 10/2010г. има копие от РПВ за м. 11/2010, сочеща на 6 лица, работещи по трудов договор. Приложено е 1 брой уведомление по чл. 62 от КТ за назначаване на 2 броя лица и справка към 30.10.2010г. сочеща на 5 действащи трудови договора и 1 управител. По делото няма приложени документи от които да става ясно дали има изплатени от доставчиците възнаграждения по извън трудови правоотношения. За Д. ел Пи Т. Е. за м. 04.2010г. няма данни да е разполагало с Д. За Овребрет Консулт Е. за м. 06.2010г. от приложената оборотна ведомост дружеството разполага с Д., заприходени по сметки 204 и 207. Приложена е и инвентарна книга с опис на активите. За Алкомал Композит Е. за м. 06.09.10.12.2010г. от приложената оборотна ведомост дружеството разполага с Д., заприходени по сметки 204 и 202. Приложена е и инвентарна книга с опис на активите. За М. Б. Е. а м. 09.12.2010г. от приложената оборотна ведомост дружеството разполага с Д., заприходени по сметки 204. За Рулекс Консулт Е. за м. 10.12.2010г. от приложената оборотна ведомост дружеството разполага с Д., заприходени по сметки 204. Приложена е и инвентарна книга с опис на активите. За О.Т.И.С. Е. за м. 06.2010г. от приложената оборотна ведомост дружеството разполага с Д., заприходени по сметки 204 и 205. Приложена е и инвентарна книга с опис на активите. За М. Р. Е. за м. 09.10.2010г. от приложената оборотна ведомост дружеството не разполага с Д., заприходени по сметки от група 2.

Приложена е и инвентарна книга с опис на активите, в която са описани активи, които следва да се впишат като Д. Съгласно приложените оборотни ведомости всички дружества разполагат с материални запаси, заприходени по сметки от група 3, с изключение на Д. Ел Пи Т. Е., за които има приложени само копия от фактури за покупка на материали, но не и оборотна ведомост. Фактурите за наем, съгласно приложените справки са правилно счетоводно отразени, както при доставчика, така и при получателя. ДДС е отразен при доставчика по с/ка 4532, а при получателя по с/ка 4531. Фактурите са отразени съответно в дневника за покупки по ЗДДС при получателя и в дневника за продажби по ЗДДС – при доставчика. Доставчикът е начислил данъка ДДС по смисъла на чл. 86 ал. 1 от ЗДДС. Същият е отразил приходите от процесите фактури от № 207 до № 213 вкл.

Счетоводно като приходи от продажби на услуги. Разходите по описаните фактури от 207 до 213 са надлежно отразени като разходи за външни услуги в счетоводството на Р. 1 ЕАД. Начисленият по тях ДДС е ползван като пълен данъчен кредит. Отразяването им съответства на изискванията на ЗСч и на приложимите счетоводни стандарти. Фактурите с номера 215, 216, 217 са отразени като разчет по доставчици и клиенти за бъдещи периоди /при доставчика и получателя/, т.е. по тях няма в текущия период реализирани

приходи и разходи.Тъй като фактурите се отнасят до периоди от следващата календарна година,експертизата счита,че те са коректно счетоводно отразени. Плащанията по процесните фактури са извършени по банков път.Фактури с номера 212,213,215,216 са платени с протокол за прихващане от 31.10.2010г между Стар И. О. и Р. 1 ЕАД,според който Стар И. О. дължи на Р. 1 ЕАД сумата от 3690604,66лв по договор за временна финансова помощ,при което страните прихващат взаимно задълженията си и нямат претенции една към друга.Експертизата не може да даде заключение какви са реализираните приходи от страна на жалбоподателя ,свързани с експлоатацията на обектите,предмет на договора за наем.

В документите по делото са приложени 4 броя кредитни известия ,издадени от Стар И. Е. с получател Р. 1 ЕАД.Тези кредитни известия касаят наеми за 2011год и нямат нищо общо с процесния период.От процесните фактури ,тази с номер 214 е анулирана и при доставчика операциите по нея са сторнирани. Фактурите,издадени от Стартек Е. са правилно счетоводно отразени при получателя. ДДС е отразен при доставчика по с/ка 4532,а при получателя по с/ка 4531.Фактурите са отразени съответно в дневника за покупки по ЗДДС при получателя и в дневника за продажби по ЗДДС –при доставчика.Доставчика е начислил ДДС по смисъла на чл.86 ал.1 от ЗДДС .Експертизата не може да даде заключение как доставчикът е отразил прихода по посочените фактури.Разходите по описаните фактури са надлежно отразени като разходи за външни услуги в счетоводството на Р. 1 ЕАД.Отразяването им съответства на ЗСч и СС.Процесните фактури са платени по банков път.

Пред посочените периоди Р. 1 ЕАД има отразени разходи за закупени горива и други помощни материали ,във връзка с текуща експлоатация на автомобили.Наети лица конкретно като шофьори жалбоподателят няма,но длъжностните характеристики ,както и естеството на работата налагат необходимостта от използване на автомобили от регионални мениджъри, мениджъри продажби и търговци.Процесната фактура № 126197/16,04,2009год ,издадена от Травелтайм Г.-Германия е отразена в счетоводните регистри с протокол за ВОД по ЗДДС.Фактурата е осчетоводена по с/ка 60237-разходи за външни услуги семинари и обучения.Същата е платена по банков път.Експертизата не може да даде заключение какви са реализираните приходи от страна на жалбоподателя ,свързан с предмета на семинара,организиран от немската фирма контрагент.

Експертизата не може да даде заключение как е документирано участието на представители на Р. 1 ЕАД в организирания в Германия семинар.Фактурите за реклама са осчетоводени при Р. 1 ЕАД по с/ка 60208-разходи за реклама.Фактурите отговарят на изискванията на чл.7 ал.1 от ЗСч.Същите са платени по банков път.Експертизата не може да даде заключение как предмета на процесните фактури е свързан с предмета на дейност на жалбоподателя.Общият размер на реализираните приходи от Р. 1 ЕАД за 2009г съгл. представения отчет за приходите и разходите е приходи от продажба на стоки -29966078,96лв,приходи от продажби на услуги 72029,21лв,други приходи 563,38лв,други лихви и финансови приходи 20640,69лв.Съгласно приложения по делото доклад за дейността на дружеството към ГФО за 2009 се установи,че Р. 1 ЕАД е предоставило заеми

на следните дружества-Стил Т. Е. -867000 лева ,лихвен процент 14%,падеж 30,07,2010год; салдо към 31,12,2009-867000лв; Л.-56 Е. -223000 лева ,лихвен процент 14%,падеж 30,08,2010год; салдо към 31,12,2009-223000лв.

Общата сума на предоставените заеми е 1330000 лева,която е част от позицията други вземания от актива на баланса към 31,12,2009год.И трите заема са сключени през месец 12,2009год.За първия заемател /договор от 22,12,2009г/ първата дата ,на която би следвало да се върне част от сумата е 30,01,2010год,а останалата част до 30,06,2010г.Уговорената лихва по договора от 14% /чл.4 ал.1 и ал.2/ се заплаща при издължаване на главницата. За втория заемател /договор от 29,12,2009г/ първата дата ,на която би следвало да се върне част от сумата е 30,03,2010год,а останалата част до 30,07,2010г.Уговорената лихва по договора от 14% /чл.4 ал.1 и ал.2/ се заплаща при издължаване на главницата. За третия заемател /договор от 14,12,2009г/ първата дата ,на която би следвало да се върне главницата е 30,08,2010год. Уговорената лихва по договора от 14% /чл.4 ал.1 и ал.2/ се заплаща при издължаване на главницата.Експертизата не може да даде заключение как са отразени платените лихви при дружествата заематели.Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и съответстващо на останалите писмени доказателства,неоспорено от страните.

От допълнителното заключение на ССЕ с вещо лице Д. М. –М. ,прието в с.з. на 08,10,2013год се установява, че експертизата като разгледала договорите за заем и взела предвид датите на отпускане на средствата ,техният размер,уговорен падеж и краен срок на погасяване ,счита,че за процесния период 2009г Р. 1 ЕАД не е получила приходи от лихви по описаните по горе договори.От така представените и разгледани приходи става ясно,че Р. 1 ЕАД е реализирала приходи от експлоатацията на трите въпросни бази-С.,с.Б. и Д.,за които са предназначени процесните доставки.Експертизата продължава да не може да даде заключение какви са реализираните приходи от страна на жалбоподателя,свързани с предмета на семинара,организиран от немската фирма контрагент.

Процесните фактури се отнасят до СМР на обекти,свързани с дейността на дружеството.Основната част от процесните фактури не са отнесени като директен разход ,а като разходи за придобиване на Д.,т.е инвестиция ,която подлежи на амортизация в следващ период,което във връзка с вида и размера на направените разходи е коректно съгласно действащия ЗСч и приложимите СС.Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и съответстващо на останалите писмени доказателства,неоспорено от страните.

На основание чл. 160,ал.1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основаниято, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество, като прецени наличието на материално правните предпоставки за възникване и упражняване правото на данъчен кредит. Производството по обжалване на РА не е контролно - отменително, а е процес по същество, поради което съдът следва да реши, с оглед на събраните по делото доказателства, дали се дължи данък и в какъв размер. С оглед правомощието на съда по чл.160, ал.2

от ДОПК, същият следва да провери за всеки от доставчиците, дали са спазени изискванията на закона относно начисляване на данъка и реалността на доставката. В този смисъл е и константната практика на Върховния административен съд – решение № 4843 от 03.04.2012 г. по адм. дело № 5289/2011 г. и решение № 15605 от по адм. дело № 4030/2011 г.

На следващо място, съдът дължи и произнасяне по същество на спора. По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици, от които могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Безспорно прието в правната теория и практика е, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС, Доставка на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставка на услуга е всяко извършване на услуга.

Безспорно е, че изводът за липса на реална доставка е плод на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т. е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на контрол, т. е. винаги следва да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл, при обжалването на ревизионния акт, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт, свързан с възникването на право на данъчен кредит, но и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реални доставки е логически и правно издържан.

Реалното извършване на една доставка е положителен факт от действителността, който при осъществяването си остава следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Във връзка с това, всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за съставени и осъществени сделки, както и писмени доказателства, които да докажат наличието на осъществените доставки. Липсата на такива съответно може да обоснове извода за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал.1 и чл. 9, ал.1 от ЗДДС. В случая, съдържащите се по преписката документи, както и основното и допълнителното заключение на ССЕ, а също и представените писмени доказателства, свързани с кадровата обезпеченост на доставчиците доказват по безспорен начин извършването на реални доставки, като предпоставка за възникване правото на данъчен кредит.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело№2420/2011 на ВАС/. Не се спори между

страните по спора, че фактурите, издадени от всеки един от изброените по горе доставчици на Р. 1 ЕАД са включени в дневниците за покупки и продажби и в справките декларации по ЗДДС за съответните месеци, както от страна на доставчиците, така и от страна на жалбоподателя. Не се спори също така и че към датата на извършване на доставките доставчиците са били регистрирани по ЗДДС лица, макар и в последствие да са били дерегистрирани. От заключението на основаната ССЕ се установи също така, че след проверка в счетоводствата на доставчиците данъкът върху добавената стойност е бил начислен по смисъла на чл. 86 ал. 1 от ЗДДС за всеки един от проверените доставчици.

В решението си по делото Б. /решение от 06.12.2012 год по дело C-285/2011 на Съда на Европейския Съюз е дадено задължително тълкуване на разпоредбите на чл. 167 и сл. от Директива 112/2006 год относно общата система на ДДС, свързано с въпроса за преценката на това дали извода на приходната администрация за нереалност на доставката е пряко свързан с отказа на данъчен кредит по ДДС. В него е посочено, че от постоянната съдебна практика на С. се установява, че правото на данъчно задължените лица да приспадат от ДДС, на който са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. Решение от 21 юни 2012 г. по дело Mahagaben и David, C-80/11 и C-142/11).

В тази връзка С. неведнъж е подчертавал, че предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано. По-конкретно това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки (вж. Решение от 21 март 2000 г. по дело Gabalfrisa и др., C-110/98—C-147/98, R., стр. I-1577, точка 43, Решение от 15 декември 2005 г. по дело Centralan Property, C-63/04, R., стр. I-11087, точка 50, Решение от 6 юли 2006 г. по дело K. и Recolta Recycling, C-439/04 и C-440/04, R., стр. I-6161, точка 47 и Решение по дело Mahagaben и David). Режимът на приспадане цели да освободи изцяло стопанския субект от тежестта на дължимия или платения ДДС в рамките на цялата му икономическа дейност. По този начин общата система на ДДС гарантира пълен неутралитет по отношение на данъчната тежест на всички икономически дейности, независимо от техните цели и резултати, при условие че самите тези дейности подлежат на облагане с ДДС.

Въпросът дали дължимият ДДС за предходни или последващи продажби на определени стоки е бил внесен или не в държавния бюджет, е без значение за правото на данъчно задълженото лице да приспадне платения по получени доставки ДДС. Всъщност ДДС се прилага спрямо всяка сделка в процеса на производство и разпространение, като се приспада ДДС, начислен пряко върху различните елементи от цената (вж. Решение от 12 януари 2006 г. по дело Optigen и др., C-354/03, C-355/03 и C-484/03, R., стр. I-483, точка 54, Решение по дело K. и Recolta Recycling, посочено по-горе, точка 49 и Решение по дело Mahagaben и David, посочено по-горе, точка 40).

Освен това от текста на член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че

за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице (вж. Решение по дело *Centralan Property*, посочено по-горе, точка 52 и Решение от 6 септември 2012 г. по дело *Tyth*, C-324/11, точка 26). Посочено е също така, че борбата срещу данъчните измами, избягването на данъци и евентуалните злоупотреби е цел, призната и насърчавана от Директива 2006/112.

В това отношение Съдът е постановил, че правните субекти не могат с измамна цел или с цел злоупотреба да се позовават на нормите на правото на Съюза (вж. по-специално Решение по дело *Finì H*, посочено по-горе, точка 32, Решение по дело *Halifax* и др., посочено по-горе, точка 68, Решение по дело *K. и Recolta Recycling*, посочено по-горе, точка 54 и Решение по дело *Mahagaben и David*, посочено по-горе, точка 41). Поради това националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба. Това е така, когато самото данъчнозадължено лице извършва данъчна измама. Действително в такъв случай не са изпълнени обективните критерии, на които се основават понятията за доставка на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължено лице в това качество, и за икономическа дейност.

Също така за нуждите на Директива 2006/112 данъчнозадължено лице, което знае или е трябвало да знае, че с покупката си участва в сделка, част от измама с ДДС, трябва да се счита за участник в тази измама, и то без значение дали извлича печалба от препродажбата на стоките или от използването на услугите в рамките на извършените от него впоследствие облагаеми сделки (вж. в този смисъл Решение по дело *K. и Recolta Recycling*, посочено по-горе, точка 56 и Решение по дело *Mahagaben и David*, посочено по-горе, точка 46). От това следва, че на данъчнозадълженото лице може да се откаже право на приспадане само при условие че въз основа на обективни данни се установи, че данъчнозадълженото лице, което е получило стоките и услугите, основание за правото на приспадане, е знаело или е трябвало да знае, че с придобиването на тези стоки или услуги е участвало в сделка, която е част от измама с ДДС, извършена от доставчика или друг стопански субект, действащ нагоре или надолу по веригата от тези доставки на стоки или услуги. За сметка на това режимът на правото на приспадане, предвиден в посочената директива, не допуска данъчнозадължено лице — което не е знаело и не е могло да знае, че съответната сделка е част от извършена от доставчика данъчна измама или че друга сделка по веригата преди или след осъществяването от данъчнозадълженото лице е опорочена поради измама с ДДС — да бъде санкционирано, като не му бъде признато право на приспадане (вж. в този смисъл Решение по дело *Optigen* и др., посочено по-горе, точки 52 и 55, Решение по дело *K. и Recolta Recycling*, посочено по-горе, точки 45, 46 и 60, както и Решение по дело *Mahagaben и David*, посочено по-горе, точка 47).

В тази насока и диспозитива на решението по същото дело сочи, че членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство не допускат на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне данъка върху добавената стойност за доставката на стоки, поради това че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка, се счита, че последната не е била реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената от него сделка, на която то основава правото на приспадане, е част от измама с данък върху добавената стойност, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки, което следва да провери запитващата юрисдикция.

При така даденото от С. тълкуване на разпоредбите на членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112/ЕО, настоящата инстанция намира и приема за установено следното: По отношение на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по три групи доставки - за извършени СМР, на обекти, ползвани от жалбоподателя, за наем на недвижими имоти и МПС и за изработка на рекламни табели с надпис Р. с доставчик М. Р. Е. Д. на приходната администрация да откаже правото на данъчен кредит е свързан с липсата на доказателства за реалност на доставките, като в едни от случаите се твърди липса на кадрова, а в други на техническа обезпеченост при доставчиците, а по отношение на наетите недвижими имоти и МПС - че същите не се използват за икономическата дейност на жалбоподателя - т.е. че не представляват облагаеми доставки. Като всяко субективно право и това на данъчен кредит съгласно принципа на § 2 от ДР на ДОПК във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 154 от ГПК подлежи на доказване от страната, която извлича благоприятни правни последици от доказването му.

Според настоящия състав на съда в случая жалбоподателят успя да се справи с тази си доказателствена задача по отношение на доставките от страна на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма]. Мотивите на съда в тази насока са следните: На първо място по отношение на доставките, свързани с извършването на СМР по обекти, ползвани или собственост на жалбоподателя, както и досежно договора с М. Р. Е. за изработка на рекламни табели с надпис Р.: от заключението на СТЕ с вещо лице А. С., което е неоспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и логично по безспорен начин след оглед на процесните обекти и запознаване с приложените по делото договори и актове образец 19 се установи, че строително ремонтните работи по всеки един от обектите, предмет на СМР по доставките са извършени.

Д. на приходната администрация за липсата на кадрови потенциал при доставчиците също е опроверган с наличните и представени от жалбоподателя доказателства за назначените при доставчиците лица, осъществяващи строително монтажни работи, а също така и от заключението на ССЕ с вещо лице Д. М.-М., което отново не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и логично. От него се установи

,че за [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] са налице доказателства за наличието на кадрови потенциал,който да извърши процесните доставки за СМР по обекти.Действително по делото няма приложени документи от които да става ясно дали има изплатени от доставчиците възнаграждения по извън трудови правоотношения.Но според съда неподдаването на справка по чл. 73 от ЗДДФЛ от доставчика съставлява административно нарушение, което подлежи на санкциониране по реда на чл. 82, ал. 1 от ЗДДФЛ.Т.е е възможно някои от услугите по доставките да бъдат извършени по граждански договори,а неподдаването на справка по ЗДДФЛ в крайна сметка не би могло да обуслови извода за липса на реалност на доставката.Следващият довод на приходната администрация е за липсата на технически потенциал при доставчиците за осъществяването на въпросните доставки също е оборен от заключението на ССЕ-установи се,че единствено за Д. Ел Пи Т. Е. и М. Р. Е. няма данни да е разполагало с Д.,докато за другите доставчици ,изброени по горе са налице категорични данни,за наличието на Д.,заприходени в сметки от група 20,като за част от тях е приложена и инвентарна книга и опис.

От същото заключение се установи ,че а М. Р. Е. е приложена и инвентарна книга с опис на активите,в която са описани активи,които следва да се впишат като Д..За Д. Ел Пи Т. Е. има приложени само копия от фактури за покупка на материали,но не и оборотна ведомост.Това обстоятелство обаче според настоящият състав не води категорично на извода за липса на техническа обезпеченост за осъществяването на доставките от този доставчик.Допълнителен довод в тази насока е и заключението на ССЕ в частта му касаеща счетоводното отразяване на разходите по фактурите,обективиращи доставките в счетоводството на Р. 1 ЕАД,а също така и отчитането на приходите от продажби от страна на доставчиците в техните счетоводства.Според същото Р. 1 ЕАД е отразил получените доставки като разходи за придобиване на Д. и като разчет доставчици по аванси-т.е активите или ще подлежат на амортизация,което обуславя по необходимост последваща икономическа дейност с тях,или като разчет за бъдещ период,което е счетоводно логично.

Според вещото лице предвид естеството и размера на доставката ,фактурите са коректно счетоводно отразени,в съответствие с приложимите ЗСч и счетоводни стандарти.При дружествата [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] приходите от продажби са отразени като приходи от услуги,а за Д. Ел Пи трейдинг Е. и Овербрет К. Е. разходите са отразени като приходи за евентуален бъдещ период,което предвид естеството и размера на доставките е коректно счетоводно отразено.Следващият довод на приходната администрация,че част от обектите,в които са извършени СМР не се използват за облагаеми доставки ,поради което и не следва да се ползва право на данъчен кредит за извършените в тях СМР.Според допълнителното заключение на ССЕ,което отново не бе оспорено от страните се установи,че че Р. 1 ЕАД е реализирал приходи от експлоатацията на трите въпросни бази-С.,с.Б. и Д.,за които са предназначени процесните доставки. Това обстоятелство от своя страна води на извода,че доставките на СМР и рекламни букви/ с оглед житейската и правна –икономическа логика/ са

довели до последваща икономическа дейност, свързана с предмета на Р. 1 ЕАД, т.е. представляват облагаеми доставки по смисъла на закона.

Доколкото от страна на приходната администрация не са ангажирани доказателства за участието на жалбоподателя в данъчна измама, както и за наличието на обективни данни, че доставките, в които жалбоподателят е участвал нагоре или надолу по веригата на ДДС са били част от данъчна измама, за която той е знаел или е бил длъжен да знае, то очевидно е, че предпоставките за упражняване на правото на данъчен кредит от страна на жалбоподателя за процесните данъчни периоди са налице по отношение на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

Същото се отнася и по отношение на доставките –наем на недвижими имоти и МПС с доставчици Стар И. О. и Стартек ауто ЕАД. В тази насока заключението на основното и допълнителното заключение на ССЕ са категорични, че фактурите за наем, съгласно приложените справки са правилно счетоводно отразени, както при доставчика, така и при получателя. ДДС е отразен при доставчика по с/ка 4532, а при получателя по с/ка 4531. Фактурите са отразени съответно в дневника за покупки по ЗДДС при получателя и в дневника за продажби по ЗДДС –при доставчика. Доставчикът е начислил данъка ДДС по смисъла на чл.86 ал.1 от ЗДДС. Същият е отразил приходите от процесите фактури от № 207 до № 213 вкл. счетоводно като приходи от продажби на услуги. Разходите по описаните фактури от 207 до 213 са надлежно отразени като разходи за външни услуги в счетоводството на Р. 1 ЕАД. Начисленият по тях ДДС. Отразяването им съответства на изискванията на ЗСч и на приложимите счетоводни стандарти. Фактурите с номера 215, 216, 217 са отразени като разчет по доставчици и клиенти за бъдещи периоди /при доставчика и получателя/, т.е. по тях няма в текущия период реализирани приходи и разходи.

Тъй като фактурите се отнасят до периоди от следващата календарна година, експертизата счита, че те са коректно счетоводно отразени. Плащанията по процесните фактури са извършени по банков път. Фактури с номера 212, 213, 215, 216 са платени с протокол за прихващане от 31.10.2010г между Стар И. О. и Р. 1 ЕАД, според който Стар И. О. дължи на Р. 1 ЕАД сумата от 3690604,66лв по договор за временна финансова помощ, при което страните прихващат взаимно задълженията си и нямат претенции една към друга. В документите по делото са приложени 4 броя кредитни известия, издадени от Стар И. Е. с получател Р. 1 ЕАД. Тези кредитни известия касаят наеми за 2011год и нямат нищо общо с процесния период. От процесните фактури, тази с номер 214 е анулирана и при доставчика операциите по нея са сторнирани. Фактурите, издадени от Стартек Е. са правилно счетоводно отразени при получателя. ДДС е отразен при доставчика по с/ка 4532, а при получателя по с/ка 4531. Фактурите са отразени съответно в дневника за покупки по ЗДДС при получателя и в дневника за продажби по ЗДДС –при доставчика. Доставчикът е начислил ДДС по смисъла на чл.86 ал.1 от ЗДДС.

Експертизата не може да даде заключение как доставчикът е отразил прихода по посочените фактури. Разходите по описаните фактури са надлежно отразени като разходи за външни услуги в счетоводството на Р. 1

ЕАД. Отразяването им съответства на ЗСч и СС. Процесните фактури са платени по банков път. Пред посочените периоди Р. 1 ЕАД има отразени разходи за закупени горива и други помощни материали, във връзка с текуща експлоатация на автомобили. Някои лица конкретно като шофьори жалбоподателят няма, но длъжностните характеристики, както и естеството на работата налагат необходимостта от използване на автомобили от регионални мениджъри, мениджъри продажби и търговци. При така установените факти безспорно е, че Р. 1 ЕАД притежава данъчен документ, същият е издаден от регистрирано по ЗДДС лице, включен е в справките декларации и дневниците за продажби, свързан е с осъществяваната от Р. 1 ЕАД икономическа дейност – т.е. послужил е за извършването на облагаеми доставки и липсват категорични доказателства, че жалбоподателят е извършил данъчна измама в светлината на решенията на С., цитирани по горе.

При този анализ на установените в процеса факти жалбата се явява основателна досежно доставките от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма] и ще следва да бъде уважена, като се отмени оспорения ревизионен акт в тази му част досежно отказаното право на данъчен кредит и съответните лихви.

Досежно облагането по ЗКПО:

Не се спори по делото, че е извършвана ревизия на [фирма] за данъчни периоди от 01.07.2009 г. до 31.12.2009 г., приключила с влязъл в сила РА № [ЕГН]/15.10.2010 г. В хода на приключилото ревизионно производство е установено, че на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 от ЗДДС не е признато право на данъчен кредит по фактура, издадена от [фирма] с данъчна основа 250 000,00 лв. и ДДС в размер на 50 000,00 лв. Ето защо и според настоящия състав на съда са налице основания за увеличение на финансовия резултат на ревизираното лице за 2009 г. със стойността на издадената фактура, осчетоводена като „разход за реклама /счетоводна сметка 60208/ на основание чл. 16, ал. 1, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО със сумата от 250 000,00 лв. В рамките на производството по делото жалбоподателят не ангажира доказателства и доказателствени средства, с които да обори изводите на органите по приходите, нито е оспорил обръзващата го сила на влезлия в сила ревизионен акт, поради което и съдът намира, че същият е законосъобразен в тази му част и следва жалбата да се отхвърли като недоказана и неоснователна.

В хода на ревизията е установено, че за отчетната 2009 г. по сметка 60237 – разходи за семинари и обучения е осчетоводен разход на стойност 248 652,49 лв. по фактура № 126197/16.04.2009 г., издадена от „Traveltime” Г. на стойност 127 134,00 евро. До ревизираното лице е изготвено ИПДПОЗЛ с изх. № 2553-00-154/08.02.2012 г., с което са изискани: заверено копие на фактурата, всички документи, касаещи доставката, доказателства за лицата взели участие в мероприятията и в какви отношения са те с дружеството, заповеди за командировки, документи за изплатени командировъчни, заверени копия от работни визи ако мероприятията е проведено в САЩ; документи за разплащане. От ревизираното дружество не са представени исканите доказателства.

Поради непредставяне на документи, доказващи, че разходите за семинари и обучения са свързани пряко с дейността на дружеството, ревизиращият екип е счел, че са налице основания за увеличение на финансовия резултат по реда на чл. 26, т. 2, във връзка с чл. 33 от ЗКПО със сумата 248 652,49 лв. Досежно доставката ,обективирана с фактура № 126197/16,04,2009год ,издадена от Травелтайм Г.-Германия се установи,че същата е отразена в счетоводните регистри с протокол за ВОД по ЗДДС. Фактурата е осчетоводена по с/ка 60237-разходи за външни услуги семинари и обучения.Същата е платена по банков път.Според ССЕ не може да се установи какви са реализираните приходи от страна на жалбоподателя ,свързан с предмета на семинара,организиран от немската фирма контрагент.Експертизата не може да даде заключение как е документирано участието на представители на Р. 1 ЕАД в организирания в Германия семинар,т.е налице са хипотезите на чл. 16, ал. 1, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО за увеличение на финансовия резултат.Ето защо и в тази му част ревизионният акт е законосъобразен и жалбоподателят не успя да проведе главно пълно доказване,че документираният разход за семинари и обучения на стойност 248 652,49лв. е действително извършен и е свързан с икономическата дейност на жалбоподателя,поради което и жалбата срещу оспорения ревизионен акт,в частта му ,с която е увеличен финансовия резултат по реда на чл. 26, т. 2, във връзка с чл. 33 от ЗКПО със сумата 248 652,49 лв се явява неоснователна и недоказана в тази й част и следва да се отхвърли.

По отношение на разхода за реклами по сметка 60208 е осчетоводена сумата в размер на 250 000,00 лв. по фактури, издадени от [фирма]. Няма спор, че на [фирма] е извършвана ревизия, приключила с РА № 1004145/09.09.2010 г., който е присъединен към ревизионното производство с протокол № 1100296/22.02.2012 г. На база на констатираната липса на реална доставка по процесната фактура според настоящия състав на съда не е налице съответствие между документалната обосновааност на разходите по фактурата и действителните стопански операции, поради което на основание чл. 16, ал. 1, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО са налице предпоставки за увеличение на финансовия резултат със сумата от 250 000,00 лв. В рамките на производството по делото жалбоподателят не ангажира доказателства и доказателствени средства,с които да обори изводите на органите по приходите,нито е оспорил обвързващата го сила на влезлия в сила ревизионен акт,поради което и съдът намира,че същият е законосъобразен в тази му част и следва жалбата да се отхвърли като недоказана и неоснователна.

По отношение на договорите за заем ,сключени между [фирма] и [фирма], [фирма] и [фирма].Няма спор между страните,че всеки един от въпросните договори за заем е сключен във втората половина на месец декември 2009година и е с падеж –различна дата във второто полугодие на 2010година.От заключението на ССЕ с вещо лице Д. М. се установи,че съгласно приложения по делото доклад за дейността на дружеството към ГФО за 2009 Р. 1 ЕАД е предоставило заеми на следните дружества-Стил Т. Е. -867000 лева ,лихвен процент 14%,падеж 30,07,2010год; салдо към 31,12,2009-867000лв; Л.-56 Е. -223000 лева ,лихвен процент 14%,падеж

30,08,2010год; салдо към 31,12,2009-223000лв.Общата сума на предоставените заеми е 1330000 лева,която е част от позицията други вземания от актива на баланса към 31,12,2009год.И трите заема са сключени през месец 12,2009год.За първия заемател /договор от 22,12,2009г/ първата дата ,на която би следвало да се върне част от сумата е 30,01,2010год,а останалата част до 30,06,2010г.Уговорената лихва по договора от 14% /чл.4 ал.1 и ал.2/ се заплаща при издължаване на главницата. За втория заемател /договор от 29,12,2009г/ първата дата ,на която би следвало да се върне част от сумата е 30,03,2010год,а останалата част до 30,07,2010г.Уговорената лихва по договора от 14% /чл.4 ал.1 и ал.2/ се заплаща при издължаване на главницата. За третия заемател /договор от 14,12,2009г/ първата дата ,на която би следвало да се върне главницата е 30,08,2010год.

Уговорената лихва по договора от 14% /чл.4 ал.1 и ал.2/ се заплаща при издължаване на главницата.Според допълнителното заключение на вещото лице се установява,че за процесния период 2009г Р. 1 ЕАД не е получила приходи от лихви по описаните по горе договори.Според заключението на вещото лице К. К.,отново неоспорено от страните,се установява,че уговореният в договорите за заем лихвен процент от 14 % съответства и надхвърля значително пазарния лихвен процент съгласно тримесечния Юрибор по данни на БНБ.При така установените факти настоящия състав на съда намира,че не са налице предпоставките на чл. 78 от ЗКПО, за увеличаване на финансовия резултат със сумата 533 453,34 лв., представляваща приход от предоставения заем с лихвен процент в размер на 14 % годишно,поради причината,че по категоричен начин се установи,че Р. 1 ЕАД не е получило приходи от лихви за 2009год.Този извод е обоснован не само от заключението на вещото лице по ССЕ,но също и така и правно логически от съобразяването на текста на договорите за заем и включените в тях клаузи за дължимост на лихвата.Доход от лихви по въпросните договори би следвало да се декларира от жалбоподателя за 2010год в подадената от него декларация по ЗКПО.Ето защо и в тази му част оспорения ревизионен акт се явява незаконосъобразен и следва да се отмени.

С оглед изхода на спора и при направено искане за това на жалбоподателя му се дължат сторените в съдебното производство разноси на осн. Чл.161 от ДОПК в размер на 1150лева за държавна такса и експертизи,доколкото по делото липсват доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение,а по отношение на ответника по спора жалбоподателят също следва да заплати разноси в размер на 1950 лв съответстващ на отхвърлената част на претенцията. .

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на [фирма],[ЕИК],със седалище [населено място],тържище С. Б., [улица], ,представявано от Р. М. чрез адв.И. Д. Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/07,05.2012 г., издаден от Н. В. К. , главен инспектор по приходи в ТД на НАП – С.-СДО , потвърден изцяло от директора на дирекция О. при ЦУ на НАП с решение № 1875/ 02.08.2012 г. **в**

частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 353 196,50 лв., ведно с дължимите за забава лихви в размер на 408 344,89 лв. за данъчни периоди от 01.04.2010 г. до 31.12.2010 г. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма], **както и в частта** на увеличения финансовия резултат по ЗКПО за 2009год със сумата 533 453,34 лв. по договори за заем с [фирма], [фирма] и [фирма], КАТО ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма],[ЕИК] В ОСТАНАЛАТА И ЧАСТ, касаеща установения резултат по ЗКПО като неоснователна.

ОСЪЖДА Директора на Дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика при ЦУ на НАП да заплати на [фирма],[ЕИК],сътс седалище [населено място],тържище С. Б., [улица], ,представлявано от Р. М. чрез адв.И. Д. сумата от 1150 лв разноски за производството.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК],сътс седалище [населено място],тържище С. Б., [улица], ,представлявано от Р. М. чрез адв.И. Д. да заплати на Директора на Дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика при ЦУ на НАП сумата от 1950 лв разноски за производството.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: